

Положіте біля бока, може й оживу.
Вікопайте криниченьку ў зелéному саду.
Уже ж тая криниченька вікопаная;
Уже ж тая молода дівчина вікоханая.
Уже ж тая криниченька возрўбленая;
Уже ж тая молода дівчина возлюбленая.
Уже ж тая криниченька посвѣчяная;
Уже ж тая молодѣ дівчина посвѣтаная.
Уже ж с тої криниченьки йорли воду пьють;
А вже ж тую молоду дівчину к вінчанню ведуть.
Один веде за рўчїньку, другий за рукав;
Третій стоїть слёзно плачїть, речї говорїть:
Поїв, кормїв дівчїноньку, чаяв за себе,
Достѣлася дівчїнонька иному, нї мене,
Иному нї мене — злодею моїму,
Што злодею, лиходею, нинавїсничку.

№ 457.

(Тамъ - же).

Де ж ти, хмелю, зімував, що ни розвивався?
Де ж ти, синоч, ночував, що й не розувався?
Зімував жи зелений хмель в лїсі на лїщїні;
Ночював я, моя мате, в молодой дівчинї.
Ночюй, ночюй, россукин-син, позно домої ходиш,
Жалїютця мне дївчята, що ти шкоди рбїши.
Нехай вони жалїютця, дївчята, на мене;
Мїне девушкї полюблять, малбдушки хваляють.
Молодая молодїця моргала на мене:
Бросай, салдат, ружжо чїстїть, приходи до мене.
Ой рад би я приходїти, боюсь чоловіка:
Як пїймає, буде бїти, вмалїть мїнї віка.
Приходь, приходь, салдатику, в обїдню годїну,
А я свого старенького пїплю по калїну.